

---

**BIBLIOTECA PRACTICĂ DE DREPT ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

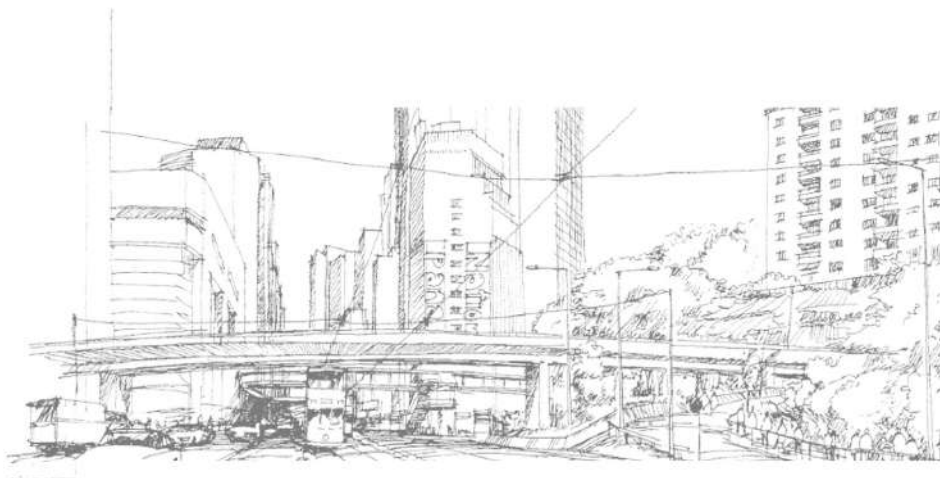
---

Mihai BĂEȘU Florin-Ioan BĂIȘANU George-Cristian IOAN

**DAUNELE MORALE  
ÎN SFERA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV**

Mihai BĂEȘU Florin-Ioan BĂIȘANU George-Cristian IOAN

# DAUNELE MORALE ÎN SFERA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV



Universul Juridic

București

-2024-

## 1. Neconstituționalitatea unei ordonanțe de urgență. Satisfacție morală prin admiterea excepției de neconstituționalitate. Quantum excesiv al daunelor solicitate

*Cu privire la stabilirea cuantumului daunelor morale, instanța va avea în vedere, pe de o parte, că reclamantul a dobândit o relativă satisfacție, implicit de ordin moral, prin declararea ca neconstituțională a O.U.G. nr. 37/2009 și, în egală măsură, a anulării de către Curte a actului administrativ vătămător, că față de acesta s-a dispus repunerea efectivă în funcția deținută anterior cu înlăturarea consecințelor negative de ordin salarial, iar, pe de altă parte, se va avea în vedere că daunele morale, prin nivelul sumei globale stabilite, trebuie să imprime un caracter compensatoriu, nefiind admisibil ca acestea să constituie nici o amendă excesivă pentru autorii faptelor ilicite și prejudiciabile și nici să constituie venituri nejustificate pentru victima acestora.*

*✍ Curtea de Apel Cluj, Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 663 din 18 decembrie 2009*

Prin acțiunea înregistrată la data de 23 iulie 2009, reclamantul N.N.B. a chemat în judecată pe pârâții Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin care a solicitat:

(i) anularea O.U.G. nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice, publicată în M. Of., Partea I, nr. 264 din 22 aprilie 2009;

(ii) anularea Ordinului Președintelui – Secretar de Stat al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 69595 din 23 aprilie 2009, de încetare a raporturilor sale de serviciu prin eliberarea din funcția publică, din motive neimputabile funcționarului public;

(iii) obligarea pârâților la plata salariilor, indemnizațiilor și sporurilor de care nu a beneficiat ca urmare a eliberării acestuia din funcție, actualizate cu procentele reprezentând coeficientul de inflație, de la data la care a fost privat de aceste drepturi, până la data plății efective;

(iv) obligarea pârâților la plata sumei de 150.000 euro, în echivalentul în lei, cu titlu de despăgubiri pentru daunele morale care i s-au cauzat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat, în fapt, că a dobândit prin concurs calitatea de director executiv al Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, în data de 21 noiembrie 2005, fiind numit în această funcție publică prin Ordinul nr. 25351 din 21 noiembrie 2005 al Președintelui – Secretar de Stat al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

În data de 24 aprilie 2009 s-a transmis, prin fax, la sediul Direcției Sanitare Veterinare și Pentru Siguranța Alimentelor, Ordinul nr. 69595 din 23 aprilie 2009, emis de Președintele – Secretar de Stat al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, de încetare a raporturilor de serviciu prin eliberarea din funcția publică, din motive neimputabile funcționarului public, începând cu data de 23 aprilie 2009.

Ordinul Președintelui – Secretar de Stat al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 69595 din 23 aprilie 2009 face trimitere la dispozițiile O.U.G. nr. 37/2009, care, în art. III alin. (1), prevede că anumite funcții publice, funcții publice specifice și posturi încadrate în regim contractual se desființează în termen de 32 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

În art. III alin. (11) din O.U.G. nr. 37/2009 se prevede că, începând cu data intrării ei în vigoare, funcționarilor publici care ocupă posturi dintre cele prevăzute la alin. (1) (printre acestea și funcția de director executiv al D.S.V.S.A. S.) li se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile legale cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, prevăzute în Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle

prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

Or, în speță, prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență i-au fost încălcate dreptul la muncă, prevăzut de art. 41 din Constituție, dreptul la proprietate privată, prevăzut de art. 44 din Constituție, și dreptul la un nivel de trai decent, prevăzut de art. 47 din Constituție.

O.U.G. nr. 37/2009 încalcă principiul stabilității în exercitarea funcției publice, prevăzut de art. 3 lit. f) din Legea nr. 188/1999.

### **Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:**

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, „persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu este constatarea neconstituționalității ordonanței sau a dispoziției din ordonanță”.

Deși denumirea marginală a textului art. 9 din această lege are ca expresie acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului, normă defectuos redactată, legea nu autorizează instanța de contencios administrativ ca jurisdicție judiciară să dispună anularea unei ordonanțe a Guvernului. Singura entitate care are în competența sa cenzura sub aspectul legalității a unei ordonanțe a Guvernului este Curtea Constituțională, pe calea mecanismului excepției de neconstituționalitate, activat fie prin introducerea unei acțiuni în contencios administrativ, cu obiectul prevăzut la art. 9 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, însoțită de excepția de neconstituționalitate, fie prin introducerea oricărei acțiuni în justiție, însoțită de excepția de neconstituționalitate, conform procedurii prevăzute la art. 29 din Legea nr. 47/1992.

Din această perspectivă, reținând și dispozițiile art. 52 din Constituția României, corelate cu dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004, precum și jurisprudența relevantă a instanței de contencios constituțional (în special Decizia nr. 600/2007), Curtea urmează să admită excepția inadmisibilității acțiunii formulate de Guvernul României.